

Vallfröblandningar för fårbeta

Vilken vallfröblandning ska jag välja, frågar sig många lammproducenter. Nu har Institutionen för norrländsk jordbruksvetenskap, SLU gjort en jämförande studie av olika betesvallsblandningar för får. En av slutsatserna är att rörsvingel inte är speciellt lämpligt till fårbeten.

Betet är en viktig del i fårproduktionen och för digivande tackor och lamm som ska växa snabbt måste det vara smakligt, näringsrikt och högavkastande. Det finns betesblandningar för får i handeln, men några svenska försök som visar eventuella fördelar med olika artsammansättning har inte funnits. Som ett första steg har en studie genomförts vid Institutionen för norrländsk jordbruksvetenskap, SLU.

Det är viktigt att betesblandningen tål hård avbetning. Får betar närmare marken än nöt, vilket bl.a. ställer krav på växternas förmåga till återhämtning. Eftersom fåren undviker förvuxna delar bör man i en artblandning inte ha arter som snabbt går i blom. Får äter gärna baljväxter vilket motiverar deras plats i vallblandningen. Ibland ingår också olika örter, främst för att man anser att det ökar smaken.

Försöksplan

Försöken var förlagda till Rönnebydalen utanför Umeå. Fyra fröblandningar jämfördes (tabell 1).

Tabell 1. Artsammansättning i de fyra blandningarna vid sådd (andel frö av resp. art i varje blandning, %)

	Ängs-sving.	Rör-sving.	Timo-tej	Ängs-gröe	Vit-klöver	Röd-klöver	Käring-tand	Svart-kämpar	Kum-min	Cikoria
	Kasper	Swaj	Jonatan	Sobra	Undrom	Betty	Oberhaunstaedter	Lancelot	Vollhouden	Puna
Ängssvingelblandning	50		30	10	10					
Rörsvingelblandning		50	30	10	10					
Baljväxtblandning	22		30	10	10	15	13			
Örtblandning	22		30	10	10		13	5	5	5

Det var tre fållor med varje blandning, var och en ca 0,3 ha. De såddes in i renbestånd 2010 och betades 2011 och 2012. Grupper om tre Gotlandstackor

Foto: Gun Bernes

med 1–3 lamm betade i varje försöksfälla. De fick beta tills beståndet antingen växte ifrån eller minskade för mycket. Djuren flyttades då till en större yta med samma blandning. Fållorna putsades och fick återväxa något innan fåren släpptes dit igen. Bagglammen togs ur försöket i slutet av juli.

År 2011 betades det i fyra omgångar: 17 maj–14 juni, 21 juni–12 juli, 28 juli–17 augusti, 30 augusti–20 september. År 2012 betades i fem omgångar: 20 maj–11 juni, 18 juni–2 juli, 6–19 juli, 31 juli–20 augusti, 30 augusti–15 september.

säsongen var det dock bara blad. Vitklöver gick i blom i juli men blommorna försvann efter putsning. Den botaniska sammansättningen bedömdes genom att en kvadrat lades ut på 30 ställen per fälla och en uppskattning gjordes av vilken art som stod för störst andel ts av växtmassan samt vilka arter som kom tvåa och trea. Med en ekvation beräknades sedan andelen av varje art i % av total ts (figur 1). Alla de sådda arterna gick från början att finna, men käringtand fanns bara i enstaka exemplar. Bland gräsen minskade timotej medan svinglar och ängsgröe ökade i andel under varje säsong och med tiden. Baljväxthalten var i början och slutet av studien högst i baljväxtledet.

Det var svårt att få ett rättvist mått i blandningarna med många arter. Därför gjordes 2012 och våren 2013 en notering vid varje mätpunkt om någon baljväxt eller ört överhuvudtaget fanns där. Vi såg då bl.a. att kummin växte i över hälften av örtledets mätutor. Cikoria fanns i en tredjedel av mätutorerna under betessäsongen men minskade under den sista vintern, eventuellt pga. att den betats för hårt.

Foto: Gun Bernes

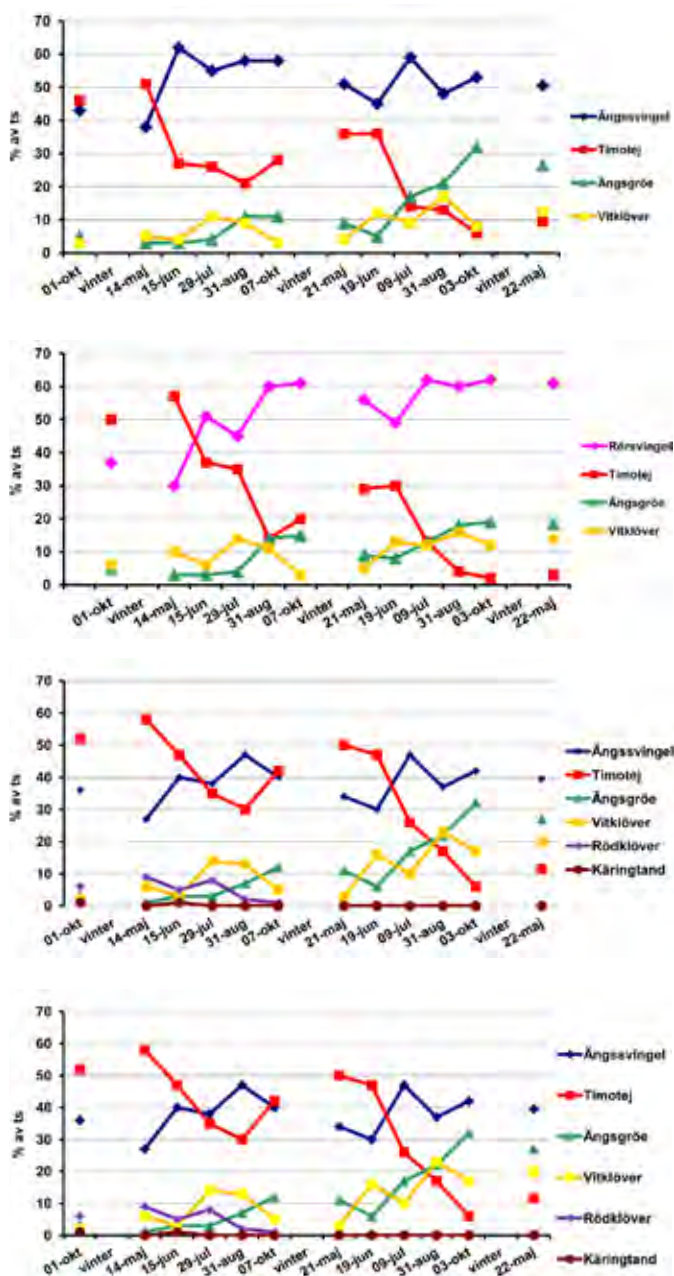
Figur 2. Betesbur.

Forts. nästa sida

Skilnad mellan sådd och gröda

Båda åren gick en del ängssvingel i ax efter första putsningen. Senare under

Forts. från föreg. sida

Figur 1. Artsammansättning i de fyra blandningarna vid olika tidpunkter. Uppifrån och ner ses Ängssvingelblandning, Rörsvingelblandning, Baljväxtblandning samt Örtblandning.

Olika mått på betesmängden

Beståndets massa mättes med betesplatta, en kvadrat i lättmetall som löper på en graderad stång. Mätningen gjordes på 20 ställen i varje försöksfälla en gång i veckan under betesomgångarna. Den snabba försommartillväxten syntes tydligt. Rörsvingelblandningen avvek något från de övriga. I samband med mätning med betesplattan klipptes en bestämd yta. Det var god korrelation mellan höjden på plattan och motsvarande torrsvikt (0,81 år 2011, 0,90 år 2012).

Betets tillväxt mättes genom klippning i s.k. betesburar placerade på tre ställen i varje fälla (Figur 2). Liksom med betesplattan sågs en tydlig variation över säsongen men en statistisk bearbetning visar en signifikant skillnad mellan artblandningarna bara vid ett tillfälle 2011 då ängssvingelblandningen avkastade mindre än de övriga.

Vad innehåller betet?

Prover togs för analys av betets näringsvärde. Statistiska beräkningar av varje provtillfälle för sig visar en signifikant skillnad mellan försöksleden bara vid ett tillfälle 2011, då örtledet hade högst råproteinhalt och svingelleden lägst, och vid en provtagning 2012, då rörsvingelledet hade lägre proteinvärde än de övriga.

Bra lamm tillväxt

Såväl tackor som lamm vägdes varje gång de flyttades till eller från försöksfällorna. Tackornas viktförändring skilde inte mellan behandlingarna, men hullet tenderade att vara lägre i rörsvingelgruppen.

Lammtillväxten var mycket bra år 2011 då det första året på helt parasitfria beten gav goda förutsättningar. År 2012 var tillväxten generellt ca 50 g mindre per dag. Det var en signifikant skillnad mellan artblandningarna i lammens tillväxt 2012 (tabell 2).

Ekonomisk jämförelse

I tabell 3 visas ett sätt att beräkna kostnader och intäkter för betet, utan några EU-stöd. På grund av den något mindre avkastningen i ängssvingelledet blev kostnaden per kg ts störst i det ledet. Baljväxtblandningen skulle få ännu bättre resultat om man räknat med mindre gödslingsbehov i det ledet.

Den slutliga kostnaden per kg ts vid 60 % betesutnyttjande har använts i en djurkalkyl. Skillnaderna i lammtillväxt gör att resultatet då blir bäst i örtledet, 594 kr per tacka med 2 lamm (1,5 slaktat), och sämst i rörsvingelledet, 518 kr.

Vad har vi lärt oss?

Med tiden blev ängssvingel-, baljväxt- och örtblandningarna relativt lika i botanisk sammansättning. Den jämförelse man främst kan uttala sig om är den mellan ängssvingel och rörsvingel. Man kan tycka att utsädesblandningarna skulle ha varit mer extrema, men vid planeringen gjordes bedömningen att det var intressantare att prova blandningar som är användbara i praktiken.

Att timotej och rödklöver har svårt att klara upprepade avbetningar och att kärningtand ofta har svårt med konkurrensen är väl känt. Skillnad i smaklighet mellan olika arter påverkar troligen också artsammansättningen med tiden, såsom fallet kan ha varit med cikorian. Ängssvingelns tendens att gå i ax efter den första avbetningen/putsningen kan möjligen vara en nackdel för smakligheten innan man putsat igen, något vi dock inte kunde mäta oss till i denna studie. Då rörsvingeln växte sig hög ratades den av djuren som då föredrog vissa delar av dessa fällor där de höll nere beståndshöjden.

Forts. nästa sida

Nya sorter, bättre ekonomi!

www.scandinavianseed.se

Betesplattan är ett bra verktyg för att få en uppfattning om hur mycket gröda som finns att tillgå. Klippning av en viss yta kan göras (även på gårdsnivå) för att få ett referensmått på mängd tillgänglig gröda av olika typ vid en viss plathöjd.

Att tillväxten varierar under säsongen är väl känt. Våra mätningar visade skillnader i tillväxt mellan 25 till 125 kg ts per hektar och dag. Att ha skiftande betesbeläggning under säsongen var inte möjligt i denna studie men det är tydligt hur viktigt det är att man kan variera betestrycket i praktiken.

Örtblandningen gav vissa positiva resultat både i näringsvärde och i djurtillväxt. Dock är det svårt att säkert koppla dessa till innehållet av örter, då deras andel var så liten.

Lammens tillväxt var god även när betet rusade i höjden i början av sommaren. Det tyder på att det inte i första hand är beståndshöjden som är avgörande för konsumtion och tillväxt utan smältbarheten, särskilt för tackor som ju var de huvudsakliga beteskonsumenterna i början. Gräset var då trots sin längd fortfarande i vegetativt stadium. Rörsvingelns kraftiga tillväxt och delvis sämre näringsvärde ledde till en sämre lammstillväxt och sammantaget kan man säga att rörsvingel inte är särskilt lämpat för får- och lammfoder.

Tabell 2. Lammens tillväxt med de olika artblandningarna, g/dag, LSmeans

		Ängssvingel		Rörsvingel		Baljväxt		Örter	
		Bagg- lamm	Tack- lamm	Bagg- lamm	Tack- lamm	Bagg- lamm	Tack- lamm	Bagg- lamm	Tack- lamm
Start–	2011	375		367		367		375	
avskiljning	2012	323		310		319		345	
Start–	2011		274		290		276		301
såsongsslut	2012		265b		218a		245ab		257b

Tabell 3. Växtkalkyl baserad på data från betesförsöket, per år och hektar vid insådd i renbestånd och fem års bete. Andra uppgifter är en sammanvägning av olika källor (LRF Konsult, Agriwise m.m.)

	Ängssvingel- blandning	Rörsvingel- blandning	Baljväxt- blandning	Ört- blandning	
Intäkter					
Skörd	287	287	287	287	Mängd enligt skörd ins. året,
insåningsår					862 kg ts/ha à 2 kr/kg ts
Bete (5 av 6 år, 60 % utnyttjande)	4 663	4 925	5 117	5 110	Medelavk. av år 1 o 2 enl. betesburar à 1,10 kr/kg ts
Summa	4 950	5 212	5 404	5 397	
Kostnader					
Mark- och skötselkostnad lika för alla försöksled = 4 564 kr.					
Utsäde inkl.	191	225	251	284	1 av 6 år, 25 kg/ha, utsädes- pris enligt Lantm., Olssons
ympning					
Summa	4 755	4 789	4 815	4 848	
Resultat	195	423	589	549	
Kostnader per kg utnyttjad ts per år	0,93	0,89	0,86	0,87	Kostnaderna ovan delat med medelavk. av år 1 o 2 enl. betesbur, 60 % utnyttjande

Gun Bernes & Kjell Martinsson

SLU. Inst. för norrländsk jordbruksvetenskap,
tel: 090-786 87 44, e-post: gun.bernes@slu.se

Studien har finansierats av Stiftelsen Lantbruksforskning (H0841013) och Regional jordbruksforskning för norra Sverige.

Lästips:

Bernes, G., Martinsson, K. & Viklund, E. 2013. Jämförelse av vallfröblandningar för får- och lammfoder. Slutrapport till RJN, <http://www.faravelsforbundet.com/images/stories/dokument/kunskap/vallfroblendningar%20till%20far.pdf>

Vallkonferens 2014

– konferens i Uppsala 5–6 februari

Detaljerat program kommer inom kort på www.slu.se/vallkonferens2014.

Registreringen öppnar 1 november.

Arrangörer: SLU, Hushållningssällskapen, Växa Sverige, LRF Mjolk.

SVENSKA VALLBREV kommer ut med sju nummer 2013.

Manusstopp

Nr 7 21 nov

Utgivning

20 dec

Redaktör: Nilla Nilsdotter-Linde, ansvarig utgivare,

tel: 070-662 74 05, e-post: Nilla.Nilsdotter-Linde@slu.se

Red. o layout: Irène Persson,

tel: 070-616 66 27, e-post: irenee.persson@gmail.com

Vill du bli medlem i Svenska Vallföreningen? Betala 350 kr till pg. 72 27 23-4 eller bg. 108-9705 och ange namn och adress.

ISSN 1653-8064

Valla!

Ge din skörd en extra skjuts

Ett bra grovfoder är grunden i din mjölk- och köttproduktion. När det gäller vall är matematiken enkel. Försök visar att vallskördens minskning under år ett till tre kostar mer än att etablera ny vall årligen. [Våra säljare berättar gärna mer om våra högavkastande vallfröblandningar.](#)

0771-111 222, www.lantmannenlantbruk.se

Lantmännen
Lantbruk

En fördel att samodla ekologisk majs och åkerböna!

Samodling av olika växtarter kan ha fler positiva effekter som att motverka sjukdomsangrepp och att marken utnyttjas effektivare. Vissa växter trivs bättre ihop än andra och då kan samodling även vara avkastningshöjande.

Samodling av ekologisk majs och åkerböna har undersökts i tre fältförsök. Resultaten visar att samodling leder till större proteinavkastning och färre bladfläckar i åkerböna jämfört hos grödorna i renbestånd.

Fodermajs är en populär gröda, främst i södra delarna av Sverige. Majsensilage är ett stärke- och smakrikt foder men proteinhalten är relativt låg, därför behöver proteinfoder tillföras. Sojaböna har länge varit ett billigt alternativ men med ökande priser och en produktion som orsakar avskogning har intresset för lokalproducerat proteinfoder ökat. Majs och bönor är två grödor som trivs bra ihop och genom samodling kan proteinhalten i fodret höjas jämfört med majsensilage i renbestånd. Tanken är att grödorna kan skördas tillsammans till ensilage.

Utförande

Åkerböna är en sen gröda som passar relativt väl med majsens tillväxtförlöpp. Samodling av ekologisk fodermajs och åkerböna till ensilage har undersökts i tre fältförsök under 2010–2011. Försöken låg i Skåne i området runt Kristianstad.

Behandlingarna var: majs i renbestånd med 120 kg kväve (N)/ha, åkerböna i renbestånd med 0 kg N/ha, samodlad majs och åkerböna med 60 kg N/ha. Kvävet tillfördes som nötflytgödsel. Utsädesmängden för majs var i samtliga behandlingar ca 85 000 kärnor/ha och radavståndet var 75 cm. För åkerböna i renbestånd var utsädesmängden 70 kärnor/m² och radavståndet 12 cm. I samodlingen var utsädesmängden ca 35 kärnor/m² och radavståndet 75 cm för åkerböna. I samodlingen odlades majs och åkerbönan i separata rader, dvs. det var 37,5 cm mellan varje rad. Ogräsbekämpning utfördes genom blindharvning, ogräsharvning och radhackning (ej i åkerböna i renbestånd).

Skörd och proteinhalt

Vid samodling får man avkastning av båda grödorna men den totala avkastningen var mindre jämfört med odling i renbestånd (tabell 1). Proteinhalten i det samodlade fodret ökade med inblandning av åkerböna och högst proteinhalt hade fodret av ren åkerböna. Proteinavkastningen var signifikant större i samodlingen jämfört med majs i renbestånd och även något större än för åkerböna i renbestånd.

Tabell 1. Skörd av torrsubstans, proteinhalt i foder och proteinavkastning, medeltal av tre försök

Behandlingar kg N/ha	Majs	Åkerböna	Protein-	Protein-
	kg/ha	kg/ha	halt i foder g/kg	avkastning kg/ha
Majs renbestånd 120 N	12 698		63	809
Åkerböna renbestånd 0 N		4 849	202	951
Samodling 60 N	7 178	2 381	107	994

Ogräs

Ogräs kan vara ett stort problem i ekologisk majsodling. Ogräsmängden i september var 354 g/m² i samodlingen och 305 g/m² i renbestånd av åkerböna vilket var signifikant mindre än i majsrenbestånd där ogräsen uppmättes till 712 g/m².

Bladfläckar

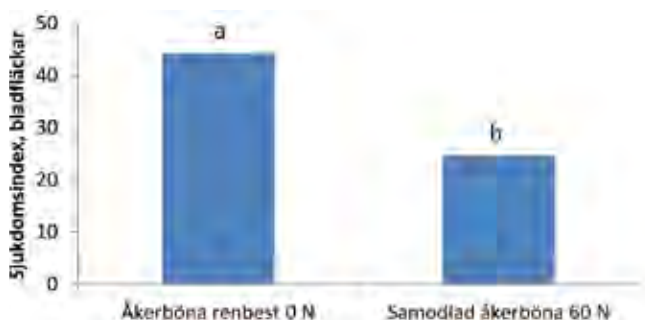
Bladfläckar i åkerböna är ett vanligt problem och försöken visar att förekomsten minskade signifikant i samodlingen (figur 1). Sjukdomsindex är ett mått på hur stora sjukdomsangreppen är och det ökar med ökande angrepp.

Foto: Eva Stoltz

Ensileringsstudie

Grödorna ensilerades i 1,7-liters laboratoriesilor i 144 dagar. Det fanns inga stora kvalitetsskillnader mellan ensilage av majs, åkerböna och majs/åkerböna men både biologiska och kemiska tillsatsmedel förbättrade ensilagekvaliteten. Syramedlet ProMyr XR 630, 3 liter/ton, (Perstorp AB) var mest effektivt med avseende på ts-förluster och ammoniak-N i den här studien. Tillsats av heterofermentativa mjölksyrabakterier, såsom i KOFASIL S, 100 000 koloniformande enheter/g, (ADDCON EUROPE GmbH) kan öka halten 1,2-propandiol (propylenglykol) i majsensilage och därmed ge extra energitillskott till högvakastande mjölkkor.

Figur 1. Sjukdomsindex i åkerböna under augusti, medeltal av tre försök. Olika bokstäver visar statistiskt säkra skillnader mellan behandlingarna.

Slutsats

Samodling av majs och åkerböna är ett hållbart odlingsystem eftersom den:

- bidrar till högre proteinhalt i fodret jämfört med ren majs och större proteinavkastning vilket leder till ett minskat behov av sojaprotein,
- minskar angrepp av bladfläckar i åkerböna,
- inte påverkar ensilagens kvalitet negativt.

Projektet finansierades av Stiftelsen Lantbruksforskning (H0960135).

Eva Stoltz, Hushållningssällskapet/HS Konsult AB, Örebro, tel: 019-603 27 21, e-post: Eva.Stoltz@hushallningssallskapet.se
Elisabet Nadeau, SLU, Inst. f. husdjurens miljö och hälsa, tel: 0511-671 42, e-post: elisabet.nadeau@slu.se

Lästips:

Stoltz, E. 2013 Fördelar med samodling av ekologisk majs och åkerböna! Hushållningssällskapet's magasin, 2.

Stoltz, E., Nadeau, E. & Wallenhammar, A.-C. 2013. Intercropping maize and faba bean for silage under Swedish climate conditions. *Agricultural Research* 2, 90–97. DOI 10.1007/s40003-012-0048-0.

Samlad grovfoderforskning i urval –

rapport från EGF 2013

Foto: Bodil Frankow-Lindberg

Valletablering

Lagom med westerwoldiskt rajgräs är bäst (Schweiz)

Westerwoldiskt rajgräs som insåningsgröda ger skörd insåningsåret och minskar ogräsmängden, men ger risk för sämre vallavkastning när den utvintrar. Max 7 kg/ha och gärna mindre rekommenderar schweiziska forskare. Med den utsädesmängden ökade avkastningen etableringsåret med drygt 50 % jämfört med vall i renbestånd. Ogräsmängden minskade samtidigt från 35 till ca 10 %. Den ogräseffekten fick man också av 14 kg westerwoldiskt rajgräs och samtidigt 80 % mer avkastning. Under första vallåret kom dock bakslaget, ett avkastningstapp på 20 %.

Kväve och traktorkörning ger mindre rödklöver (Norge)

Traktorkörning minskade både rödklöverhalt och vallavkastning enligt norska forskare. Det blev en tendens till 5 % mindre rödklöver men det var inte uppenbart sämre för klövern att köra med en tung traktor jämfört med lätt traktor. Däremot minskade vallavkastningen tydligt oberoende om det var en lätt eller tung traktor, i genomsnitt 6 %, men med en stor variation. Forskarna såg också att det bästa sättet att gynna rödklövern var att minska kvävegivan. Att öka kvävegivan med 60 kg, från 110 till 170 kg per hektar sänkte klöverhalten rejält, mellan 10 och 25 %. Samtidigt blev avkastningen 0,6 till 1,7 ton större per hektar i blandvall. Däremot gick det inte att höja klöverhalten i vallen genom att höja andelen i fröblandningen. En fröblandning med 15 eller 30 % rödklöver gav samma klöverhalt, 20–40 % beroende på plats.

Konservering

Bättre balar med plastning hemma (Storbritannien)

Det blir mindre mögel i balarna när man plastar dem vid lagret. Det visade sig när ett stort antal engelska gårdar och deras balhantering undersöktes. När balarna plastats direkt vid pressning ökade risken för skador på plasten. Skadorna uppstod vid flyttningen men kunde även orsakas av t.ex. djur när balarna låg på fältet. Antalet plastlager hade också stor betydelse. Med fyra lager plast fanns mögel i 60 % av balarna medan sex lager plast eller mer minskade antalet skadade balar till 20 %. Det var då bara hälften så mycket mögel i balarna. Fler plastlager ledde också till mer energi och råprotein i ensilaget. I Sverige brukar 6–8 lager plast rekommenderas.

Energigrödor

Skörda energigrödan endast en gång (Litauen)

En skörd av energigrödan gav bättre avkastning än tre skördar, likt tidigare studiers resultat. Det visade litauiska forskare när getärt, rörsvingelhybrid och rörfen jämfördes. Avkastningen ökade med 10 % när grödan skördades bara en gång i överblommat stadium. Den totala ts-avkastningen var störst hos rörsvingelhybrid och getärt.

Sen skörd minskar K i energigröda (Estland)

Kaliuminnehållet i energigräs kan minimeras om det skördas sent och lämnas på slag. Det är viktigt att mineralinnehållet är litet när man förbränner energigräs. Därför undersökte de estniska forskarna K- och Na-innehåll vid skörd vid stadierna axgång, degmognad och moget frö. Materialet fick ligga på slag en respektive två veckor. Natriuminnehållet gick inte att påverka. Kaliuminnehållet minskade däremot under mognaden. Det minskade också på slag till ett minimum efter en vecka.

Kväveläckage

Läckagerisk vid valletablering (Österrike)

Liten risk för kväveläckage är en av vallens fördelar. En etablerad vall läcker lika lite som permanent gräsmark. Detta visade sig i österrikiska mätningar. Under etableringsåret är dock risken desto större. Forskarna mätte då upp till 184 kg utlakat kväve per hektar hos en vall sådd i renbestånd. Kväveläckaget varierade mycket mellan år, men var i hög grad beroende av gödslingsnivå. Det är alltså viktigt att anpassa kvävegivan till vallens tillväxtpotential, och den är inte så stor under etableringen.

Vallgräs tar upp kväve i sömnen (Island)

Vallgräs har en god förmåga att ta upp kväve även när de befinner sig i vintervila. Isländska forskare fick 80 % avkastning när kvävet tillfördes under vintern eller hösten före skörd jämfört med vårgödsling. Effekten syntes också på det sättet att gräset grönskade även vid kvävegödsling på vintern, även om det då tog längre tid och färgen var svagare.

Marknad

Bättre betalt med naturbetesindex (Danmark)

Intresset för att hålla djur på naturbete minskar i Danmark och det behövs en merbetalning för att ändra på det. Ett rättvisande mått som samtidigt är okomplicerat och kan följas upp ger konsumenterna värde på naturvänligheten. I den här studien föreslogs två mått, andel naturbetesmark av det totala foderarealbehovet och ett mått på arealens botaniska kvalitet som naturbete. Areal naturbete per kg levererat kött är en tänkbar utveckling av dessa mått, liksom att innefatta allmänhetens tillgång till markerna.

Linda af Geijersstam, Hushållningssällskapet, Kalmar,
tel: 0706-15 67 70,
e-post: linda.af.geijersstam@hushallningssallskapet.se

Lästips: Helgadóttir, Á. & Hopkins, A. (reds.). 2013. The role of grasslands in a green future – threats and perspectives in less favoured areas. Proceedings of the 17th Symposium of the European Grassland Federation Akureyri, Iceland 23–26 June 2013. 581 s. www.egf2013.is

Begränsad eftersändning

Vid definitiv eftersändning återsänds försändelsen med nya adressen på baksidan

Posttidning **B**

Avs: Hushållningssällskapet

Box 5007, 514 05 LÅNGHEM

Årsmöte i Svenska Vallföreningen

Välkommen till Alnarps mjölkdag Bättre vall – mjölkproduktion i topp! Torsdag 14 november 2013

Arrangeras av SLU-Alnarp Inst. f. biosystem och teknologi, Skånemejerier, Skånesemin och Partnerskap Alnarp i samarbete med Svenska Vallföreningen.

Alnarps Mjölkdag vänder sig i första hand till mjölkproducenter, rådgivare och studenter.

Program

- Plats:** Aulan Alnarpsgården, Alnarp
- Kostnad:** 300 kr (inkl. moms), studenter på lantbrukskolor halv avgift. Inkluderar dokumentation, förmiddagskaffe, lunch och eftermiddagskaffe, faktureras i efterhand.
- Anmälan:** **Senast den 8 november** på Partnerskap Alnarps hemsida i första hand: <http://partnerskapalnarp.slu.se/>, klicka vidare under aktuellt kalendarium i andra hand e-post: anders.herlin@slu.se, i tredje hand fax: 040-41 54 80 samt per telefon 040-41 52 19.
- Reseersättn:** Svenska Vallföreningen står för resekostnaderna (billigaste färdssätt) för två styrelse-representanter från lokalföreningarna (eller kontaktperson där förening saknas).

Välkommen!

Partnerskap
Alnarp

- 09.00 Registrering, kaffe med ostfralla
- 10.00 Välkomna – Anders Herlin, SLU och Itte Weidman, Svenska Vallföreningen
- Vallfodrets roll i mjölkproduktionen – Rolf Spörndly, SLU, Husdjurens utfodring och vård
 - Vår väg till att bli Vallmästare! – Bernt och Thomas Bengtsson, Gunnas, Olofstorp – intervjuare Niels Andresen, Jordbruksverket
 - Vad betyder vallbaljväxterna för miljö och klimat – Georg Carlsson, SLU, Biosystem och teknologi
 - Faktorer som påverkar baljväxtandelen i slåttervall – Jan Jansson, försöksledare på Rådde försöksgård
- 12.15 Lunch
- 13.15 Fortsättning
- Årets analysvärden på vallfoder – Charlotte Åkerlind, BLGG AgroXpertus
 - Utfodring av baljväxtrikt vallfoder – Mia Davidsson, Skånesemin, Hörby
 - Lagringsmetoder – Rolf Spörndly, SLU, Husdjurens utfodring och vård
 - Vad kostar vallfodret? Niels Andresen, Jordbruksverket och Christian Swensson, SLU, Biosystem och teknologi/LRF Mjolk
 - Diskussion och frågor
- 15.00 Kaffe och förfriskningar
- 15.15 Svenska Vallföreningens årsmöte
- 16.15 Avslutning

Yngve Dahlström

Marknadens bredaste och bästa sortmaterial!

Förutom våra standardblandningar är kund-anpassade fröblandningar vår specialitet!

Tel 0703-31 46 60
www.kastellegården.se